

[Gunnar Jensen]

dødsfald pr. 50 år i denne forbindelse. Det må være det samme, som når man sammenligner én stor flyveulykke med mange 1 persons ulykker med bilerne, og derfor må det være rimeligt at sammenligne disse ting. Jeg kan kun sige, at enhver menneskelig aktivitet, enhver form for energifremstilling indebærer risici, og derfor må man vurdere, hvor store er risiciene?

Hvor stor en sandsynlighed er der for, at en terrorgruppe får adgang til – f.eks. ved at komme ind på et stadion eller ved hjælp af en helikopter – at drysse en bombe ned på et fodboldstadion, hvor der er 100.000 tilskuere til stede? Den mulighed er i hvert fald betydelig større end den mulighed, vi snakker om her. Vi holder ikke op med at spille fodbold, vi holder ikke op med at afholde verdensmesterskaber i fodbold eller andre ting. Vi løber risikoen, selv om den er meget, meget større.

San Francisco er truet af jordskælv til enhver tid. Vi ved, at det største jordskælv var i 1905, og vi ved, at der vil komme et andet. Holder man op med at bo i San Francisco? Nej, det gør man ikke. Man accepterer, at livet er farligt.

Jeg vil derfor gerne også ud fra en anden synsvinkel citere fra Reel Energi Oplysning nr. 20, juni 1978, side 13. Det er et helt andet spørgsmål, man kommer ind på, nemlig selve strålingsfaren. Jeg citerer:

»Det har længe været kendt, at kulkraftværker giver større strålingsbelastning« – læg mærke til ordet strålingsbelastning – »til omgivelserne end atomkraftværker. For et års tid siden kom en sovjetisk rapport, der fastslog dette. Nu siger nogle tyske videnskabsmænd, at strålebelastningen fra et kulkraftværk er op til 100 gange større end fra et atomkraftværk.«

Det er altså ikke, når der sker ulykker. Det er i dagligdagen, at der er 100 gange så meget udstråling af atomkraft fra kulkraftværker, end der er fra et ganske almindeligt atomkraftværk. Og det gør man her og nu, det er ikke noget, der sker i en akut situation eller ved et uheld, det er noget, der sker hver eneste dag, og derfor vil jeg gerne sige til retsforbundets ordfører, at det er forkert, når han siger, at vi kender disse risici, og dem kan vi gøre noget ved. Ja men hvorfor søren gør man så ikke noget ved dem? Det er da dér, man bør sætte ind i stedet for. Risikoen her er langt, langt større. Vi har den lige

uden for døren hver eneste dag i stedet for den tænkte risiko, der er med hensyn til Barsebäckværket, og som efter min mening er ganske minimal, ja, næsten lig nul.

Jeg vil gerne have lov til lige til allersidst at citere, også fra Reel Energi Oplysning, dog uden nummer eller dato, men jeg kan nævne, at det er en tryksag, der er udsendt. Deri nævnes, hvilke andre risici der er. »Hvis fru Hansen ryger 20 cigaretter om dagen, er risikoen som følge heraf ca. 50.000 gange større, end risikoen er fra Barsebäck.

Hvis hun vil ned på den samme risiko som fra Barsebäck, må hun kun tage ét sug af en cigaret hvert 10. år.

Luftforurening. Risikoen hidrørende fra den nuværende luftforurening i Storkøbenhavn er flere tusinde gange større end risikoen fra Barsebäck.

Naturlig baggrundsstråling. Risikoen fra den naturlige baggrundsstråling i København er ca. 1000 gange større end risikoen fra Barsebäck. Alligevel er risikoen fra baggrundsstrålingen lille.«

Så skal jeg lade være med at bruge det med trafikken. Det kunne vi også tage, men det springer jeg over.

»Elektricitetsulykker. Risikoen for, at fru Hansen omkommer ved en elektricitetsulykke er ca. 100 gange større end risikoen for en strålingsulykke fra Barsebäck.«

For fru Hansen er derfor i virkeligheden den største risiko ved Barsebäckværket, at hun kommer af dage ved at få strøm igennem sig ved, at hun lukker op for strømmen fra Barsebäck.

Gert Petersen (SF):

Jeg kan slet ikke alle de dér store tals lov, eller skulle vi kalde det de postulerede store tals lov, så jeg vil nøjes med at holde mig til en enkelt risiko, som – modsat hvis to flyvemaskiner støder sammen i luften eller hvis der kastes en ubehagelig bombe over Idrætsparken – vil medføre nødvendigheden af at evakuere en storby.

Det, der er vores hovedindvending, er helt enkelt, at Barsebäckværket er placeret alt for tæt på et storbyområde, og så er man også nødt til for at belyse dette standpunkt at diskutere, hvad der skal ske, hvis den værst tænkelige ulykke sker på Barsebäck. Det er klart, at en sådan diskussion i mange tilfælde